

רשומות

הצעות חוק

15 באוקטובר 1980

1485

ה' בחשון התשמ"א

פסוק

24

חוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו) (תיקון), התשמ"א-1980

**חוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו) (תיקון),
התשמ"א—1980**

הוספת סעיפים
א 5 — 15

1. אחרי סעיף 5 לחוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו),
התשל"ז—1977, יבוא :

"שליחה זכות
לגימלה

א. (א) הורשע ראש רשות בעבירה פלילית בקשר לכהונתו כראש
רשות וקבע בית המשפט, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו
שהוגשה לפני מתן גזר הדין, שיש עם העבירה קלון, או היתה הרשעה
בעבירה האמורה נחשבת על פי דין כהרשעה בעבירה שיש עמה קלון,
רשאי בית המשפט להחליט שראש הרשות לא יהיה זכאי לגימלה, כולה
או מקצתה, בתקופה שיקבע בית המשפט, ורשאי הוא לחייב את ראש
הרשות להחזיר לרשות המקומית גימלה שקיבל ממנה, כולה או מקצתה.
(ב) נפטר ראש הרשות בתוך תקופת שליחת גימלתו כאמור
בסעיף קטן (א), יהיו שאיריו זכאים לגימלה בשיעור שראש הרשות
היה זכאי לה אילו לא השליחה, זולת אם קבע בית המשפט על פי בקשת
הרשות המקומית שהחלטת השליחה תעמוד בתקפה.

ערעור

ב. (א) ראש רשות הרואה עצמו מקופח בהחלטה בדבר זכותו לגימלה
ושיעורה או לתשלומים אחרים ושיעוריהם לפי חוק זה, למעט החלטה
לפי סעיף 5א, רשאי לערער עליה לפני שופט של בית המשפט המחוזי
שידון בערעור בשופט אחד.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד להגשת
ערעור לפי סעיף זה ואת סדרי הדין בו.

דברי הסבר

לתשלום גימלה גם אם הורשע בביצוע עבירה פלילית
חמורה.

מוצע לפיכך להעניק לבית המשפט סמכות לשלול
זכות לגימלה מראש רשות מקומית שהורשע בעבירה
פלילית שיש עמה קלון הקשורה בכהונתו כראש רשות.

לסעיף 5ב המוצע: החוק העיקרי קובע את המסגרת
למתן גימלאות לראשי רשויות מקומיות. אין בו הוראה
בדבר זכות ערעור על החלטה בענין תשלום גימלה
ושיעורה. מוצע לכן לקבוע בחוק זכות ערעור כזו לפני
שופט של בית משפט מחוזי.

לסעיף 5א המוצע: לפי סעיף 11 לחוק הרשויות
המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו), התשי"ט—
1959, ראש רשות מקומית שהורשע בעבירה פלילית
שיש עמה קלון והיא קשורה בכהונתו כראש הרשות,
זכותו לגימלה היתה נשללת, אולם בית המשפט רשאי
היה בפסק דינו המרשיעה לקבוע כי תשלום לו
הגימלה, כולה או מקצתה, אם בעבירה שבה הורשע
ראש הרשות לא היה משום מעילה בנכסי הציבור או
באמונו. הוראה מעין זו לא נכללה בחוק הרשויות
המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז—
1977 (להלן — החוק העיקרי), אשר החליף את חוק
התשי"ט. התוצאה היא שכיום זכאי ראש רשות מקומית

55. ג. (א) היה המקרה שחייב רשות מקומית בתשלום גימלה לפי חוק זה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הגזיקין [נוסח חדש]² (להלן — פקודת הגזיקין), או חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה—1975³ (להלן — חוק תאונות דרכים), רשאית הרשות המקומית לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי על הגימלה ששילמה או שהיא עתידה לשלם, עד שיעור הפיצויים שחייב בהם הצד השלישי.

(ב) ראש הרשות חייב להושיט כל עזרה ולעשות כל פעולה סבירה כדי לסייע לרשות המקומית במימוש זכותה לפי סעיף זה, ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכויות הרשות המקומית לפי סעיף זה או למנוע בעד מימושה; עבר ראש הרשות על איסור לפי סעיף זה, או לא עשה את המוטל עליו לפיו, רשאית הרשות המקומית לשלול ממנו את הזכות לגימלה, כולה או מקצתה.

(ג) (1) היתה הרשות המקומית חייבת בפיצויים האמורים, הברירה בידי ראש הרשות לבחור בגימלה או בפיצויים.

(2) הגיש ראש הרשות תובענה לפי פקודת הגזיקין או לפי חוק תאונות דרכים נגד הרשות המקומית, תהיה הברירה כאמור בפסקה (1) בידו עד לאחר מתן פסק דין שאין עליו ערעור, ובפסק דין שיש עליו ערעור ולא הוגש — עד לאחר תום תקופת הערעור.

(ד) לענין סעיף 86 לפקודת הגזיקין רואים גימלה לפי חוק זה כזכות הנובעת מחוזה.

(ה) שיטת ההיוון של קצבאות שנקבעה לפי סעיף 9(3), כוחה יפה גם לענין סעיף זה.

דברי הסבר

הוראה ברוח זו נמצאת ברוב דיני הגימלאות, בין שהגימלה משתלמת עקב שירות קודם במדינה או בגוף ציבורי ובין שהיא משתלמת עקב פגיעה מלחמיתית או בשירות צבאי.

ההוראה המוצעת מאמצת את ההסדר הזה במתכונת הקבועה היום בסעיף 60 לחוק שירות המדינה (גימלה—אות) [נוסח משולב], התשל"ו—1970, ובחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, התשכ"ט—1969.

לסעיף 55 המוצע: כלל שהשתרש בדיני הגימלאות הוא שאם אדם זכאי בשל אירוע אחד הן לגימלה מכספי ציבור והן לפיצויי גזיקין, הוא לא ייחנה משתי ההטבות גם יחד, אלא רק מסכום ההטבה הגבוהה מבין שתיים אלה. בחר בגימלה מכספי ציבור, יחא משלם הגימלה זכאי לשיפוי מהחייב בפיצויים על הגימלה ששילם או שהוא עתיד לשלם. היה החייב בפיצויים זהה עם החייב בתשלום הגימלה, הברירה בידי הזכאי לגימלה: רוצה — יבחר בפיצויים; רוצה — יבחר בגימלה.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.
3 פ"ח התשל"ה, עמ' 234.

